

Szlaki nadziei. Odyseja wolności

<https://szlakinadziei.ipn.gov.pl/sn/wystawy/miejsca/96111,Kermine-od-1958-r-Nawoi.html>
23.04.2024, 16:18

KERMINE (OD 1958 R. NAWOI)

MIASTO W UZBEKISTANIE
LEŻĄCE 150 KM NA PÓŁNOCNY
ZACHÓD OD SAMARKANDY. W
STAROŻYTNOŚCI LEŻAŁO NA
SZLAKU JEDWABNYM, PEŁNIŁO
TEŻ ROLĘ TWIERDZY W
EMIRACIE BUCHARY. W
PÓŹNIEJSZYCH LATACH
STRACIŁO ZNACZENIE,
BIWAKOWALI TU PASTERZE,
ZABUDOWĘ STANOWIŁO KILKA
GLINIANYCH DOMOSTW.

[Następny](#)

[Powrót](#)

Miejsca

Miasto w Uzbekistanie leżące 150 km na północny zachód od Samarkandy. W starożytności leżało na Szlaku Jedwabnym, pełniło też rolę twierdzy w Emiracie Buchary. W późniejszych latach straciło znaczenie, biwakowali tu pasterze, zabudowę stanowiło kilka glinianych domostw.

W 1942 roku w rejonie miasta formowano polską 7. Dywizję Piechoty, powstały tu również oddziały Pomocniczej Służby Kobiet. Z całego ZSRS docierały do Kermine transporty Polaków zwolnionych z łagrów, więzień i aresztów. Trafili tu ludzie nawet z tak odległych regionów Związku Sowieckiego jak Kołyma, Archangielsk, Workuta, środkowa Syberia czy Kazachstan. Część transportów przybywających do miasta osobiście witał gen. Władysław Anders. W ramach selekcjonowania przybyłych wg. specjalności w Kermine stworzono Ewakuacyjną Stację Zborną Lotnictwa i Marynarki.

Dla przybyłych zorganizowano pobyt w namiotach, następnie w nowo wybudowanych barakach mieszkalnych. Zorganizowano również kaplicę, w której odprawiano nabożeństwa. W późniejszym okresie dotarły tu również grupy cywilów, żołnierze we własnym zakresie starali się dotrzeć do swych rodzin i ściągnąć je do znajdującego się obok obozu cywilnego. Warunki w obozie cywilnym były bardzo trudne, uchodźcom brakowało podstawowego wyposażenia. Z powodu wyniszczenia w obozach pracy i więzieniach wielu z nich zapadało na liczne choroby. W marcu wybuchła epidemia tyfusu, podczas której umierali zarówno cywile jak i żołnierze. Polacy starali się zapobiegać rozszerzeniu epidemii, w budynku szkoły zorganizowano pierwszy w tej miejscowości szpital.

Na terenie miejscowości działał również sierociniec dla polskich dzieci. Staraniem polskich władz zorganizowano uroczystość ich pierwszej komunii i bierzmowania, wziętą w niej udział biskup Józef Gawlina. Biskup przez 3 miesiące wizytował oddziały Armii Polskiej w ZSRS gen. Władysław Andersa w Uzbekistanie, Kirgistanie i Kazachstanie.

Referat Kulturalno-Oświatowy 7 Dywizji Piechoty w lutym 1942 r. rozpoczął wydawanie pisma pt. „Do boju”, 22 Pułk Piechoty wydawał również swoją gazetkę pt. „Piechur z Kermine”.

Po podjęciu decyzji o ewakuacji armii Andersa do Persji żołnierze i ludność cywilna zostali przetransportowani drogą morską do Persji, ich portem docelowym było Pahlawi. Niestety, część cywilów, którym stan zdrowia uniemożliwił podróż, musiała pozostać w ZSRS. Do dziś pozostały tu dwa polskie cmentarze wojskowe.

Miasto zostało zbudowane na nowo w 1958 r. Wzniesiono je jako centrum przemysłu chemicznego i lekkiego (początkowo funkcjonowały tu oczyszczalnia

bawełny i zakład hodowli jedwabników). Zadanie projektowe powierzono urbanistom z Leningradu (obecnie Petersburg). Zbudowano tu także kombinat chemiczny, elektrownię i cementownię. W centrum założono śródmiejskie jezioro o powierzchni 24 hektarów, z plażą i kąpieliskami. Miastu nadano nazwę na cześć poety Alego Szer Nizamaddina Nawoi.

[Więcej postaci](#)

[Więcej miejsc](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)